

1870 kunne fordres afstaaet af Jorddroten til Selveiendom for Fæsteren mod fuldstændig Erstatning, saaledes som i det Følgende bestemmes.

Hvad der i denne Lov bestemmes om Fæstere, gjælder ogsaa om Forpagtere efter Forordningen af 15de Juni 1792 § 11, naar der ikke udtrykkelig fastsættes særlige Regler for disse sidste.

Med samme Forbehold gjælder det, der i denne Lov bestemmes om Gaarde, ogsaa om Jorder, der udgjøre et Gaardbrug (jvfr. § 3, sjette Stykke).

Hvor denne Lov bruger Benværelsen Jorddrot, indbefattes derunder saavel Godseieren som Lehn-, Stamhuus- og Fideicommiss-Godsbefidderen, saa og den raadighedsberechtigede Bestyrer eller Bestyrelse af en godseieende offentlig eller privat Stiftelse.

§ 2.

Jorddrottens Forpligtelse til at afstaae Gaarden indtræder, naar Gaardens Fæster ved en skriftlig Begjæring til Erstatningscommissionens Formand (§ 5) forlanger sig den overdraget til Selveiendom.

II. Erstatningen.

§ 3.

Erstatningen for Afstaaelsen bestemmes saaledes:

Ved Taxation efter den i det Følgende foreskrevne Dmngang fastsættes den Værdi, som Gaarden med alt dens Tilbehør af Bygninger, Besætning og Inventarium, forsaavidt disse Gjenstande ikke ere Fæsterens Eiendom, og med de paa Gaardens Jorder opførte Leiehuuse, samt med alle Gaarden paahvilende Byrder og Afgifter, maatte anses, hvis den paa Taxationens Tid var fæsteledig, at have i Handel og Vandel som en Gaard, der er Fæstetvang undergivet.

Fra denne Taxationssum drages Værdien af de af Fæsteren bekostede Istandfættelser, Tilbygninger, Forbedringer og Forøgelses, for hvilke han, hvis han paa Taxationens Tid fra traadte Fæstet, vilde kunne fordre Erstatning hos Jorddroten.

Er Fæsteforholdet indgaaet efter Udgivelsen af Lov om nogle Forandringer i Fæstelovgivningen af 19de Februar 1861, fradrages endvidere saa mange Creditdele af den erlagte Indfæstningssum, som Jorddroten, hvis Fæsteren og hans Enke døde paa Taxationens Tid, vilde have at udbetale til deres Vo.

Taxationssummens efter disse Fradrag tiloversblivende Beløb udgjør den Erstatning, som tilkommer Jorddroten for Afstaaelsen.

Paa de Steder, hvor Forholdene fra gammel Tid af, navnlig for Udstiftningen, have ordnet sig saaledes, at de til et Gaardbrug hørende Bygninger med Grund, Haveplads m. m. eies af en Anden end de egentlige Markjorders Eier, idet Bygningernes Eiere efter hinanden have fæstet Jorden, bliver der ved Taxationen at tage et særligt Hensyn til den særegne Afgang, som Eierne af Bygningerne m. v. have til at faae Fæste paa Jorderne.

Hvor der efter Fundatser, Crectionsbreve eller lignende Bestemmelser tilkommer Godsets Fæstere særegne Begunstigelser, eller Fæsternes Livsarvinger eller andre Efterladte have en særegen Afgang til efter dem at faae Gaardene i Fæste, bliver der ved Taxationen at tage et særligt Hensyn hertil.

§ 4.

Erstatningen udredes af Fæsteren; for dens rigtige og skadeløse Udredelse hæfter Statskassen med simpel Cautionists Nettigheder og Forpligtelser. Af Erstatningssummen er